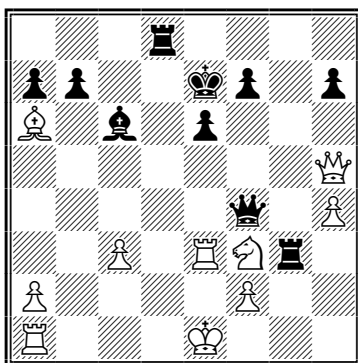

Voetbal en schaken gaan wel degelijk samen!

Voetbal en schaken lijken sporten die op het eerste gezicht niets met elkaar gemeen hebben. Toch hebben ze regelmatig met elkaar te maken en is zelfs een combinatie tussen die twee niet ongebruikelijk. Tijdens het WK voetbal, dat vanaf 11 juni gaat losbarsten, zal de term “schaakvoetbal” weer regelmatig vallen. Schakers zijn niet blij met deze term, die gebruikt wordt voor dodelijk saaie wedstrijden en vooral gebruikt wordt door reporters die geen flauw benul hebben van het hele schaakspel. Een schaakpartij zindert tenslotte van begin tot eind van de spanning en van de actie, terwijl bijna elke voetbalwedstrijd wel saaie periodes kent (in het geval van huidig wereldkampioen Italië gemiddeld 90 minuten per wedstrijd). De Etten-Leurse schaker Jan Tellekamp heeft dan ook ooit voorgesteld om de zeldzame schaakpartijen die relatief saai zijn dan maar te kwalificeren als “voetbalschaak”, om zo die onnozele voetbaljournalisten terug te pakken. Bij de jeugd botsen de belangen van schaak- en voetbalclubs ook nog wel eens met elkaar. Veel kinderen die schaken zitten ook op voetbal en kunnen op zaterdag niet met teamwedstrijden meedoen, omdat ze dan moeten voetballen. “Echte schakers voetballen niet!”, riep dan ook ooit een jeugdleider in deze regio, zich daarmee de woede op de hals halend van Cor Lazeroms. Cor Lazeroms is voorzitter van Eeuwig Schaak en speelde in een ver verleden in het eerste elftal van RBC. Nog een ander lid van Eeuwig Schaak speelde ooit in het eerste van RBC: Ted van Eck, tienvoudig clubkampioen van Eeuwig Schaak. Voetbaltalent en schaaktalent kan dus wel degelijk samen gaan.

Het bekendste voorbeeld van een voetballende schaker of schakende voetballer is de Noor Simen Agdestein. Agdestein behaalde de grootmeestertitel als schaker en heeft zelfs even in de top 10 van de wereldranglijst gestaan, maar speelde ook 8 interlands voor het Noors nationaal voetbalelftal. Nadat een knieblesure begin jaren '90 een einde maakte aan zijn voetbalcarrière, ging het merkwaardig genoeg ook ineens snel bergafwaarts met zijn schaakcarrière. In 1988 speelde hij in Wijk aan Zee tegen een ander begenadigd voetballer, de Nederlandse grootmeester Jeroen Piket. Agdestein speelde met zwart en na de 22e zet van wit stond de volgende stelling op het bord: (zie diagram)

Wit (Jeroen Piket) heeft zojuist met zijn loper een paard geslagen op a6 en zwart (Simen Agdestein) lijkt de keus te hebben tussen het terugslaan van de loper of het slaan van het paard op f3. Over zijn toren op g3 hoeft hij zich uiteraard geen zorgen te maken: als wit die slaat, pakt hij de toren op e3 terug. Agdestein slaat niks en pakt uit met een nog sterkere zet:

22....Td8-d5!!

De witte dame kan nergens naar toe, dus moet Piket er wat tussen zetten om zijn dame te redden.

23.Pf3-g5,Tg3xe3 24.f2xg3,Df4xg3 25.La6-e2,De3-g3+ en wit geeft op. Na 26.Ke1-f1,Td5-f5 heeft wit de keus tussen zijn dame geven of mat gaan.

Als we op het WK voetbal zulke mooie acties zien zijn we dik tevreden. Tip voor Bert van Marwijk: wijzig nog snel even de opstelling en zet Jeroen Piket in de spits, Cor Lazeroms centraal op het middenveld en Ted van Eck in de verdediging. Worden we eindelijk ook eens wereldkampioen!

Dit artikel is ook na te lezen op www.eeuwigschaak.nbsb.org.